

безпокойствіе. Поискахъ исперво да ти из-
вѣстя какъ самъ чрезъ чужда рука ради нео-
пытность-та на моя-та. Като не наидохъ
слѣдъ пришествіе-то си кому да си повѣри,
упражняхся денемъ и нощемъ да се науча пи-
саніе и чтеніе! Богъ слѣдова мое-то удовол-
ствіе и за мало время си исполнихъ желаніе-
то. Первы-те си писма гы додохъ на о-
колны-те си жены за да ти гы испратятъ;
имамъ обаче поводъ и вѣрувамъ че са ти
вручили на леля ми. Сега прибѣгнахъ на е-
дна моя соученица и дружка, и съ тука при-
ключеный нейнъ надпись молимъ ти да ми
пращашъ твои-те отговори. Леля ми мя е
возбранила отъ всяка виѣшна преписка, коя-
то споредъ нейно казуваніе бы воспренятсво-
вала големи-те ѳ намѣренія, що питае за
мене. Само она може да мя вижда презъ ка-
феса, какъ-то и единъ старецъ голямецъ и
нейнъ приятель, кой-то какъ-то она казува
има големо расположеніе камъ моя-та особа.
Истина-та да кажа азъ не имамъ камъ него
никаково и ако бы было возможно да не до-
был камъ никого.

Живѣя въ свѣтлость-та на щастіе-то;